

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΤΩΝ... ΝΕΚΡΩΝ

Μιά ενδιαφέρουσα διάλεξη του δόκτορος Ίβερ Γκρίφφριτ. Ποιές είναι ή πιό κρίσιμες στιγμές της όμορφιάς μιάς γυναίκας. Τα λευκά μαλλιά της Μαρίας Άντουανέτας. Πόσες τριχες έχουν στο κεφάλι τους ή ζανθές, ή μελαγχρωιές κ' ή ρουβές γυναίκες. Γιατί οι σοφοί είναι φαλακροί. Τό παράδοξο φαινόμενο της ανάπτυξης των μαλλιών ύστερ' άπ' τό θάνατο. Τό άνατριχιαστικό όρμημα του Γουώδερ, κλπ.

δόκτωρ Ίβερ Γκρίφφριτ, ό πασίγνωστος καθηγητής του Ίνστιτούτου της Φιλαδέλφειας, έκανε δύο και λίγο καρό μιά ένδ αφέρουσα διάλεξη από του ραδιοφωνικού σταθμού αίτης της Πολιτείας. Έτσι δία ή Άμερική, καθώς και πολλοί κάτοικο της Εθρώπης, μπόρσαν ν' άκούσουν τον διάσημο καθηγητή νά ύποστηρίζη μέ άκαταμάχητα έπαγγελήματα τίς θεωρίες του και νά τους δίνει ένα πλήθος περιέργων πληροφοριών.

Ό Ίβερ Γκρίφφριτ στην άρχή μίλησε γιά τό σπουδαίο ρόλο που παίζουν στη ζωή μιάς γυναίκας τά μαλλιά. Τό χρώμα τους, τό χτένισμά τους, τό έξος τους, είναι τό ήμισυ της όμορφιάς της. Και γιά νά πείση τους άκούσαντες του, τους παρακάλεσε νά παρακαλώθησαν τή γυναίκα τους ή τή φίλη τους στις πιό κρίσιμες στιγμές γιά τήν όμορφιά της, δηλαδή τήν ώρα που ξυπνάει, μισά στό έκτενιωτικό φως του ήλιου, και τή νύχτα, ύστερ' από μιά εύθυμη διασκέδαση.

δασ. Θά έβλεπαν έτσι τρεις διαμετρικές γυναίκες, που ένν θα μούσαν καθόλου ν' έσκηνη που έκαναν σύντομο της ζωής τους. Ή μιά θα έχη χτένισμα κ' άνακατεμένα μαλλιά, που τίς χαλούν ένλη τη γοητεία της όμορφιάς της. Στο άπτερο πάλι φως τά μαλλιά της γυναίκας παίρνουν ένα πού ζωηρό χρώμα και τή νύχτα, έπειτα από ένα χορό, όταν γυρίζει σπύ κοινρασμένη, τό κομψό χτένισμά της δίνει τήν έντύπωση περφόρας. Ή γυναίκα είναι λαμπρό έξαετηκό όμορφη μόνον όταν βγαίνει από ένα Ίνστιτούτο καλλονής, δασοειή κ' ενδιάθετη ! Αίτη είναι ή γνώμη του δόκτορος Γκρίφφριτ. Ή όμορφή μιάς γυναίκας, γιά νά μισρη ή μη χάνη τίποτε από τή γοητεία της, πρέπει νά έπιδεικνύεται σ' έναν κατάλληλο φωτισμό, όπως άκριβώς ένας ζωγραφικός πίνακας. Κατόν άπ' Άμερικανός έστισημον ύποστηρίζει ότι είναι μεγάλο λάθος νά νομίζουν ότι τά μαλλιά του άνθρώπου μπορούν ν' άστρίψουν μέσα σέ μιά νύχτα κ' έπειτα από μιά μεγάλη σμηφορά. Και άνέφερε τό παράδοξο της Μαρίας Άντουανέτας.

—Ή Μαρία Άντουανέτα, είχε ό μίστερ Γκρίφφριτ, ήταν ή μεγαλύτερη φίλεση της Γαλλίας. Όλοι βέβαια έχετε διαβάσει ότι ή τραγική γυναίκα του Λουδοβίκου XVI, ή όμορφη βασίλισσα, που άποκαταίτη στην Έπανάσταση, ανέθηκε πρώτο στο Ιζορισμα με πάλαινα μαλλιά. Οι Γάλλοι συγγραφήσαν ύπεροβολικά σ' αυτό τό θέμα κ' οι φίλοι της έλάσαν πικρά ής τήν ύποτιμωμένη που έπέφερε ή τραγική βασίλισσα στις φίλακές, κ' ή άποτες της άσπασαν τά μαλλιά της. Μεροκό μάλιστα άπ' αυτούς δήλωναν ότι τά μαλλιά της Μαρίας Άντουανέτας ήταν γίνει σαν μπαμπάκι τή τελευταία νύχτα της ζωής της, από τον τράμο, γιατί σκεφτόταν ότι άφο τό μίσηρο κεφάλι της θά έπεσε άπ' τό γέρι του θνήου. Κι' όμως, τίποτε άπ' έλ' αυτά δεν είναι άληθινό ! Ύστερα από προσεχτικές μελέτες, καθόρθωσαν ή έξαερωβίωση ότι αυτή ή από όμορφη γυναίκα της Γαλλίας δεχόταν κάθε μέρα στο κελλά της τον καλύτερο κομμωτή του Παρισιο, ό όποιος της περιποιόταν τήν όμορφιά της. Τήν τελευταία λοιπόν νύχτα της ή Μαρία Άντουανέτα σκέφθηκε ότι, γιά νά σωίνεται πό συμπληρηθή κ' στός Παρισίους, έπρεπε νά...βιάση άπορα τά μαλλιά της. Έτσι τό λευκό χρώμα τους θά έκανε πό έντονη τή γλοιφή όμορφιά του προσώπου της και θά γοητεύει ά κόνια μιά φορά τους θειμισιάς της ! Και πράγματι, τή άλλη μέρα άνέβη στο Ιζορισμα ν' άπορα μαλλιά και πέθανε ύπεροβολικά όμορφα, όπως ταίριαζε σέ μιά γυναίκα που ημελιόταν γιά τήν άκαταύτη γοητεία της.

—Ή στενοχώριες κ' ή ανευτυχία ύπεροκόποι δεν άσπρίζουν τά μαλλιά, αλλά τά κάνουν νά πέτουν. Όλοι οι σοφοί είναι φαλακροί, καθώς κ' έβιο οι μεγάλοι άνδρες. Ό Σοκράτης, ό Τούλιος Κέλσος, ό Ναπολέων, ήταν φαλακροί. Θά μέ ρωτήσετε ίσως γιατί δεν ύπαρχουν και φαλακροί γυναίκες. Μ' αυτό είναι άπ'όλογο : Ποτέ μιά γυναίκα δεν άνέπτυξε τόσο πολύ, ώστε νά τίς πέσουν τά μαλλιά της ! Ή γυναίκες νά φούν βλα τά πράγματα σέ δύο κατηγορίες : Σ' έν' ένα που τους άφρόσων και σ' ένάλλη που τίς άφρόσων άδάφορως. Για τά πρώτα σκέπτονται πολύ λίγο. Όσο γιά τά δεύτερα, καθόλου δεν πονευκαλιάζουν. Έτσι διατηρούν πάντα άπληρη τήν άφρόσων κόμη τους !...

—Πόσες τριχες έμεις έχουν τά μαλλιά τών γυναικών ; Για νά τό έξαερωβίωση, χρειάσθηκα ένα διόλογο χρόνο. Σ' αυτό τό διάστημα μετρήσα μιά προς μιά τίς τριχες των μαλλιών εκατό γυναικών. Έτσι κατέληξα στο άκόλοθο συμπέρασμα : Μιά ζανθή γυναίκα έχει εκατόν σαράντα ως εκατόν όδόντα χιλιάδες τριχες στο κεφάλι της. Μιά κατανή ένκατό χιλιάδες ως ένκατό είκοσι. Μιά μελαγχρωιή ένκατό τριάντα ως ένκατόν πενήντα χιλιάδες τρι-

χες και μιά γυναίκα, μέ προξάνθη μαλλιά έχει περί τίς πενήντα χιλιάδες τριχες. Καθώς βλέπετε, λοιπόν, από τό χρώμα των μαλλιών έξαερωτά κ' ό άρθμός τους. Τα μαλλιά μεγαλώνουν τόσο πολύ, ώστε άν δεν τά κόβαμε, θά μπορούσαν νά φτάσουν στο μήκος των έντεκα μέτρων και θά ζύγιζαν έφτάμισυ κιλά !...

Μά ή άποκαλίψεις του Ίβερ Γκρίφφριτ δεν σταματούν εδώ πέρα. Ό πασίγνωστος έπιστήμον έκανε ακόμη και τίς έξης παρατηρήσεις : Ότι τά μαλλιά των ανθρώπων που πεθάνουν από ένα βίαιο θάνατο, έξακολοθούν νά μεγαλώνουν. Άλλ' άς άφήσουμε τον ίδιο τον δόκτορα νά μάς άφήρηθή αυτές τίς έρευνές του :

—Ένας φίλος μου Ιατροδικαστής, διηγήθηκε ό Ίβερ Γκρίφφριτ, μού είχε προτείνει νά τον άκολουθήσω στο νεκροταφείο της Νέας Ύόρκης, όπου έπρόκειτο νά πάω μιά δεύτερη νεκροφία σ' έναν κάμπο Ουίλλιαμ Γκράισλερ, ό όποιος, όπως έλεγαν, είχε δολοφονηθή από τον γιάγκροτερ Τόιντ. Έπρόκειτο, λοιπόν, νά του άφαιρηθή και τήν τρίτη σφαίρα, που είχε μείνει στο πτώμα του, γιά νά έξακριβωθεί ά προσεχόταν από τό έπίλο του τρομερό κακοπατό. Τόν άκολουθήσα περιέργως, νά δω τ' άποτελέσματα των έρευνών του. Μάες όμως έξήσαν τό πώμα, ό Ιατροδικαστής μέ κάτταξε στον χαμένο.

—Αυτό είναι καταπληκτικό !... μού έλε. Ό Ουίλλιαμ Γκράισλερ θάφτηκε ζωντανός !... Κι' έταξέ : Όταν τόν έθαψαν θυμάμαι πολύ καλά ότι του είχαν έφαιρέ τό κεφάλι, γιατί στην πρώτη νεκροφία του είχαν στήσει τό χρονίο και του έδωσαν μιά από τίς σφαίρες, που είχε σπρωχθή σ' αυτό. Κι' όμως, καθώς βλέπετε, τά μαλλιά του έχουν μεγαλώσει και θά μπορούσαν νά χτεσθούν περιφάνια !...

—ΈΆφησα τον φίλο μου Ιατροδικαστή νά βασανίζετα άπ' αυτό τό σκοτεινό μυστήριο και θέλησα μόνος μου νά έξακριβώσω αυτό τό παράδοξο φαινόμενο. Όποτε λοιπόν γνόταν ή έκτέλεση ενός κακοδικού, έπληροφροσούη τό μέρος στο όπο τόν έθαψαν και μέ τή βοήθεια μεροκνών εμπιστόν ύπερητόν μου, πήγαινα ν' έπαρνα τό πτώμα του και τό μετέφερα στο έργαστήριό μου. Έκει τό χρησιμοζώω όπως γνόταν άποκοσμητικό άπ' τήν άποσύνθεσή και παρακολούθησα τό μεγάλωμα των μαλλιών του. Ήταν ένα άπό τά πιο άνατριχιαστικά θάματα. Στην άρχή νάμια κ' ένός δε τό θάνατος δεν είχε επέλθει άμέσως. Ή άποσύνθεσις έμεις άκόνητα έδειχνε καθαρά ότι ό έμνηματίας ήταν ένα άνηχο πώμα. Τότε τί συνέβαινε λοιπόν ; Δεν άργησα ν' άνακαλύρω ότι τά μαλλιά ενός άνθρώπου που έχει πεθάνει από ένα βίαιο θάνατο, έξακολουθούν νά μεγαλώνουν δύο και τρεις έβδομάδες άκόμη, μετά τον ένταφιασμό του. Ό άνθρώπος κολλάει δηλαδή μ' ένα δένδρο, τό όποιο έξαερωτά σέ μιά θέλη και τό όποιο θνήκει κανονικά αμέλα και νλαρά, όποια νά σπείση ό κορμός του ! Κι' αυτή ή άνακαλήρη μου διαπίστωση πολύ σπουδαία και άνεξήγητα άόρατα, τά όποια μάλιστα είναι άτάσιε στο σημείο ν' άπαρχολύθουν και τήν διαυσιώση. Ένα από αυτά ήταν και ή τραγική ιστορία της Μαιή Γουώδερ, ή όποια άποτελεί ένα έξαερωτό φαινόμενο της προητώσεως που σάς άνέφερα μιά μέρα. Ή Μαιή Γουώδερ, που τρώαν γούσων, καθώς γούσε στο πώμα μέ τ' άλογο της από τον πρώτο περφότο της, χύπησε στο χροτικό κελιά ενός δένδρου τό κεφάλι της κ' έβυνη στον τόπο. Όταν άργότερα άνακαλήθην τό πώμα της, τό μετέφεραν στο μέγαρο του πατέρα της και γάλασαν τον καλύτερο γιατρό, μήπως μπόρσει νά τήν έστανέρη στο ζωή. Ό γιατρός φυσικά δεν ύπόρσει νά νάνη τίποτε. Άοκέσθηκε νά διαπιστώσει τό θάνατο της κ' ή Μαιή Γουώδερ θάφτηκε στον οικονομικό τάφο τους. Ό πατέρας της, που τήν άγαπούσε ύπεροβολικά, κόνησε νά τρελλωθή από τή λύπη του. Έποσπεύταν κάθε μέρα τον τάφο της, της πήγαε λουλούδια και είχε μιά μεγάλη φωτογραφία της πάνω στο γραφείο του. Έτσι πέρασαν τά ώραιότενα χρόνια κ' ή ποθε ή μέρα που έπεσε νά μαζέψουν τά κόκαλα της Μαιή. Ό ύπστερ Γουώδερ παρήγγειλε τότε ένα κοινιό από έβονο γιά νά τό βάλη εκεί μέσα. Όταν όμως άνοησαν τό φέροτρο, είδαν ν' έκλιηθε δε τά μαλλιά της Μαιή Γουώδερ άποτελούσαν δύο μεγάλες μπούκιες ! Φανόταν καθαρά ότι είχαν μεγαλώσει ύπεροβολικά μέσα στον τάφο ! Τότε ο πατέρας της νόμισε ότι από λάθος του ό γιατρός είχε κόνη κανική διάγνωση κ' είχε θάψει ζωντανή τήν άτυχή Άμερικανίδα, και τρελλώζ από τή λύπη του και τό θυμό του, τον έσπεράθηκε στην κληνική του και τον σκότωσε. Έπειτα παραδόθηκε στην άστυνομία. Ή όκη του μίστερ Γουώδερ άναστάθηκε τή Νέα Ύόρκη.

Ό πατέρας όμως της δυστυχισμένης Μαιή άδωφόρως, γιατί τό δικαστήριο ποσέδρησε τό...λάθος του έπιστήμονος ! Κινεσις, βλέπετε, ένν ήθε τό άκόμη ότι τά μαλλιά των νεκρών μπορούν νά μεγαλώνουν τίς πρώτες έβδομάδες του ένταφιασμού του.

Κ' ό Ίβερ Γκρίφφριτ, ύστερ' άπ' αυτές τίς καταπληκτικές άποκαλίψεις του, τέλειωσε τήν ενδιαφέρουσα διάλεξη του, ή όποια κράτησε μιά ώρα κ' ήταν μιά ακόμη έπιτυχία του ραδιοφωνικού σταθμού της Φιλαδέλφειας.

